

Schaetse in m'n jongesjaere

Toe 'k een jaer of 8 was, maakte m'n vaoder een paar schaetse voor mijn. Hij zaogde van een paor ouwe houte Noore, ok wel Friese deurlôopers genoemd, een stuksie van de voorkant af. Zô kreeg ie dan schuitjies en daer mos ik op lere schaetse. Dà viel nog lang nie mee, want die zatte onder je nermaole schoene gebonge en azze nie goed genogt wazze vastgemaakt, dan liep ie hêël d'n tijd naes je scheatse te lôope in plek van te glijje. Ik hà pech en geluk teglijk want ik mos aallevel hôoge bruine laerze mè staole steunzole draoge omdà m'n enkels wazze deurgezakt. Deur die laerze kò je je schaetse taomelijk goed onderbinge. Afijn, zô leerde 'k schaetserijje. Laeter kree 'k een paar houte rondrijers, wij noemde dat zwierbolle en daer hè 'k 't schaetse pas goed op geleerd. As t'r ijs kwam was aal z'n daege spannend hoeneer dat 't ijs staarek genogt zou weze om naer Boereklaos te kanne schaetse. Wij liepe dan op een paar hêël aereg ouwe schoene naer de spoorwegovergang een stuksie verbij 't stesjon. Daer bonge me onze schaetse onder en reeje zô over de slôôtjies langs de Prêlweg naer Meulenaersgraef. Onderweegs mos ie netuulijk ok stuksies klune. Over de Graefstrôôm gonge me richting Boereklaos. Daer aangekomme namme we een koek en zopie en nae een korte rustpauze begonne we aan de trugraais naer onze startplaets bij de

spoorwegovergang. Daer verwisselde we de schaetse voor onze daer achtergelaete schoene en trokke me te voet op huis aan waer we moei, mor aareg blij en voldaan aankwamme.

Naederhand kree 'k staole Gloriao kunsschaetse waer de laerze op vastgeschroeft zatte. Ok daer hèn 'k endelang veul plezier aan beleefd, want daermee gong 'k naer d'n ijsbaon in Wijk A. Mè m'n vriendinnechie leerde 'k daer schônrijje of te wel zwiere zôôazze wij dà noemde. M'n maaisie moch nermaol nooit weg 's aeves, mor as t'r ijs lag, moch ze wel gaon schaetse. D'r kon voor mijn nie lang genogt ijs legge, dà snap ie toch zeker ok wel? De tijd gong deur en toe wiere d'r een paor hôôge staole Nore aangeschaft. Daermee hèn 'k saome mè m'n zwaoger Bert verschaaijene Meuletochies gereeje en ok nog 'n paor keer met de neefies d'r bij. De 25 km, mor ok de 50 km was aallevel en besondere ervaering. Deurmekaor nie genogt getraind, mor wel vol van jeugdige ambisie en deurzettingvermoge hèn we die tochte volbrocht. Schaetse doe 'k zellef nie meer, mor 'k hoop dat de jeugd van vendaeg d'n dag nog dikkels de ijspret mag beleve zôôas die ik zellef heb magge beleve.

Piet van Grietjies